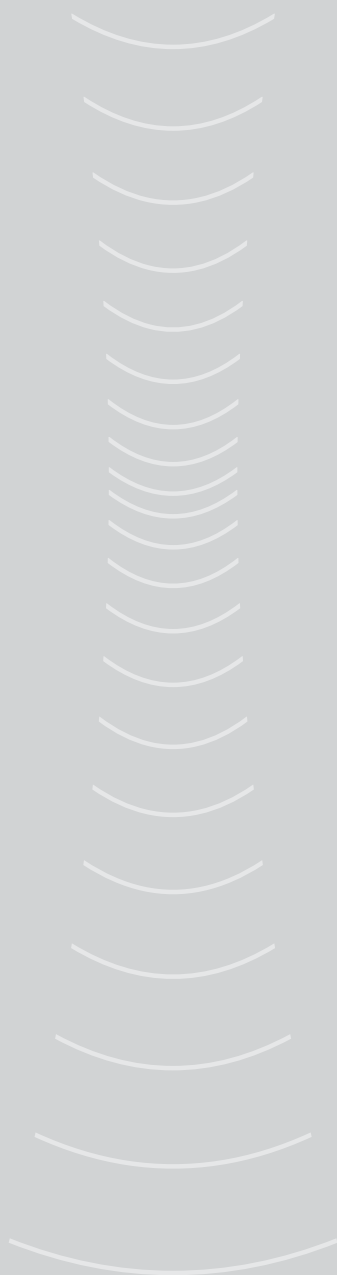

A közgyűlés sajtóvisszhangja

Magyar Nemzet

2006. február 28.

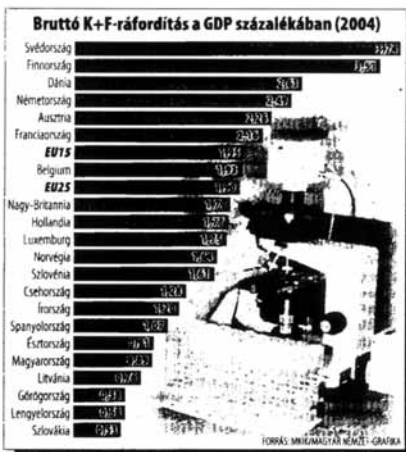
A kormány a vállalkozókra mutogat

A kutatás-fejlesztési ráfordítások bővülését éppen az állam akadályozza

Folyamatosan csökkent az elmúlt négy évben a bruttó hazai termékhez (GDP) viszonyított kutatás-fejlesztési ráfordítás. A kormány Pilátusként mossa kezét, mondván, erről a kis- és közepes vállalatok tehetnek, amelyek nem költenek eleget a fejlesztésekre.

DEBES ZOLTÁN

Jelentős problémaként vetette fel Parragh László, a Magyar Kereskedelmi és Iparkamara elnöke a minap, hogy a vállalatoknak nincs forrásuk kutatás-fejlesztési kiadásokra. Mint arra a szakember a Magyar Innovációs Szövetség rendezvényén rávilágított, a hazai kis- és középvállalatok azért nem költenek erre, mert a túléléssel foglalkoznak. Ebben egyébként a kormánynak jelentős a felelőssége, mivel a jogi környezet igen kiszámíthatatlan, a cégek életét jelentősen befolyásoló jogszabályokat gyakran év közben módosítják, s még a bevezetett új adóknem, az innovációs járulékból befolyó összegek jelentős részét sem forgatták vissza az üzleti szférába. Tavaly a járulékból befolyó összegekből létrehozott innovációs alaphoz nyújtott támogatások mintegy kétharmadát a költségvetési intézmények burkolt támoga-

tására fordították. Emellett az elmúlt évek során több intézkedéssel is visszavetették a vállalatok innovációs kedvét. Így például nagyon hátrányosan érintette a hazai cégeket az adótörvények többszörös változtatása, a pályázati pénzekhez való hozzáférést erősen megnehezítő bürokrácia, az elnyert pályázatok

költségterítésére szánt összegek zárolása, és az áfa visszatartása.

A tőkehiánnyal küzdő cégek és a kiszámíthatatlan gazdaságpolitika csak egy része a „problémacsoportnak”, amely hátráltatja a hazai cégek innovációs tevékenységét. Magyarország ugyanis – bár egy 2004-es törvény azt előírja – nem

rendelkezik tudományos-innovációs stratégiával. Ezért külön elkötelezések vannak az Oktatási Minisztériumnak, a Magyar Tudományos Akadémiának és a Nemzeti Kutatási és Technológiai Hivatalnak. Mindegyik a saját fontosságát igyekszik kiemelni, egymással versengve hozzák meg döntéseiket, hátrálta a rendelkezésre álló források felhasználását. Mindezen kívül a jelenlegi kormány a kockázati tőke bevonását lehetővé tevő törvények megalkotását elmulasztotta. Becslések szerint jelenleg mintegy ötezermilliárd forintot kezelnek intézményi befektetők hosszú távú forrásként. Mint arra Heim Péter, az Agon Magyarország Rt. vezető igazgatója egy cikkében rámutatott, amennyiben ennek csupán öt százalékat átírnának a kockázati tőketársaságokba, az már most 250 milliárd forint fejlesztési tőkét jelentene. Vegeredményben tehát miközben a kormány a vállalkozókra mutogat, éppen az állam hátráltatja a vállalatok nagyobb részvételét. Tevékenységük eredménye: míg 2002-ben hazánk kutatás-fejlesztési ráfordítása – a GDP-hez viszonyított arányban – meghaladta az egy százalékot, 2003-ban 0,95 százalékra, 2004-ben pedig már 0,88 százalékra csökkent ez az összeg.

Magyar Hírlap

2006. február 24.

K+F: kevés a pénz és a szakember

A vállalatok azért nem végeznek kutatás-fejlesztést, mert nincsen rá pénzük, nem értik, hogy miért kellene, nem jók az ösztönző programok, kevés a megfelelő szakember, ráadásul bizonytalanok és lassúnak látják az innováció piaci megtérülését – összegezte a Magyar Kereskedelmi és Iparkamara ez ügyben végzett felmérésének eredményeit tegnap az innovációs szövetség taggyűlésén Parragh László, a kamara elnöke. Szerinte alapvetően akkor javulna a helyzet, ha a kis- és középvállalkozásokat meg lehetne győzni a tudásba való beruházás előnyeiről. Úgy véli: ehhez az alkalmazott kutatásokat kellene fejleszteni.

Vizi E. Szilveszter, a Magyar Tudományos Akadémia elnöke szerint viszont nem szabad az alapkutatóktól forrásokat elvonni, mivel ezek most is szűkösek európai viszonylatban. Szerinte már Európa többi részén is inkább az alapkutatók hiányosságaira vezetik vissza az Egyesült Államokkal szembeni lemaradást. „Alaputakat nélkül nincsen mit alkalmazni az alkalmazott kutatásokban” – mondta.

Az EU-n belül Magyarország tavaly a kilencedik legrosszabb helyezést érte el abból a szempontból, hogy a GDP-hez képest mennyit költenek kutatás-fejlesztésre. Ez az arány nálunk 2004-ben 0,89 százalékos volt, míg az EU-átlag 1,9 százalékos volt. (mh)

Magyar Hírlap

2006. február 24.

A MAGYAR INNOVÁCIÓS SZÖVETSÉG

2005. ÉVI RENDES KÖZGYŰLÉSÉNEK
IDŐPONTJA:

2006. FEBRUÁR 23., 9:00 ÓRA.

HELYSZÍN:

NOVOTEL SZÁLLÓ, BUDAPEST,
JAGELLÓ ÚT 1-3.,
II. BEJÁRAT, BARTÓK TEREM.

PROGRAM:

8:30-9:00 Regisztráció

- 9:30 Megnyitó - dr. Pakucs János elnök
- Mandátumvizsgáló bizottság megválasztása
- Jegyzőkönyv-hitelesítő megválasztása
- 9:40 A Magyar Innovációs Szövetség 2005. évi tevékenységéről szóki értékelés szóbeli kiegészítése - Bolyki János Antal főtitkár

SZAKMAI PROGRAM: „A tudomány szerepe a gazdasági növekedésben”

- 9:50 Lehet-e alkalmazott kutatás alap kutatás nélkül?
- dr. Vizi E. Szilveszter elnök, Magyar Tudományos Akadémia
- 10:10 Miért költenek keveset a k+fe a magyar vállalkozások?
- dr. Parragh László elnök, Magyar Kereskedelmi és Iparkamara
- 10:25 Miként használjuk a tudomány eredményeit a világban és Magyarországon?
- dr. Závodszy Péter alelnök, Magyar Innovációs Szövetség
- 10:40 Hozzászólások, vita
- 12:00 Felügyelőbizottság jelentése - dr. Szarka Ernő FE-elnök
- 12:10 Határozatokról az éves beszámolóból
- 12:20 Záruló, fogadás

A közgyűlés nyilvános.

Részvételi szándékát, kérjük, jelezze titkárságunkon:
fax: 240-5625, e-posta: innovacio@innovacio.hu

Kossuth Rádió: Déli Krónika / 2006. február 23.

Stratégiai ágazattá kell tenni

Stratégiai ágazattá kell tenni Magyarországon a kutatás-fejlesztést - hangzott el a Magyar Innovációs Szövetség közgyűlésén.

A Tudományos Akadémia elnöke szerint kevés műszaki szakembert képeznek a felsőoktatásban, és a cégek is keveset költenek kutatás-fejlesztésre. Az Ipar-kamara elnöke azt mondja, hogy azért, mert nincs elég pénzük, illetve mert külföldi tulajdonban vannak.

A kutatás-fejlesztésre költött pénz Magyarországon 2002 óta folyamatosan csökken, a nemzeti össztermék arányában 1,1 százalékról 0,8 százalékra esett vissza 2004 végére - hozta az adatokat az innovációs szövetség elnöke. Pakucs János szerint az idei kilátások sem jobbak.

Egy tavaly elfogadott törvénymódosítás következtében 3 és fél milliárddal kisebb összeg kerül az innovációs alapba, mint amennyi a vállalatok befizetése alapján járna, ugyanis a járulék nagyobb arányú visszaosztását a kormány elhalasztotta 2007-re. Nem ért egyet azokkal, akik szerint a versenyképesség az élől munka-terhek csökkentésével növelhető elsősorban, mert a Távol-Kelettel az olcsó munkaerőt illetően úgysem versenyezhetünk. Magyarországnak a kutatás-fejlesztést kell stratégiai ágazattá tennie.

Vizi E. Szilveszter, a tudományos akadémia elnöke szerint Magyarországon nincs egységes tudománypolitika. Elutasítja azokat a véleményeket, hogy túl sok pénz jut arányaiban az alapkutatásra és kevés az alkalmazott kutatásra. Mint mondta, a kettőt nem lehet elválasztani.

Problémának tartja ugyanakkor, hogy a cégek keveset költenek kutatás-fejlesztésre, továbbá, hogy Magyarországon az egyetemek túl sok filozófiai, társadalomtudományi doktort képeznek és kevés műszaki szakembert, mérnököt. Az ország tudományos eredményei nagyon jók a világban, de ezek alkalmazása nem megfelelő. Előrelépésnek tartja ugyanakkor az innovációs törvény megszületését, és az innovációs bevezetését.

Felhívta a figyelmet arra, hogy ha lesznek megszorítások a közeljövőben, azt nem szabad a kutatás-fejlesztésben végrehajtani, mert az az ország sikeres jövőjét veszélyezteti.

A cégek nevében Parragh László, a Kereskedelmi és Ipar Kamara elnöke azt mondta: a vállalatok azért nem költenek eleget kutatás-fejlesztésre, mert nincs

pénzüket, másrészt nem tartják átláthatónak a pályázatokat, illetve úgy érzik, sok kutatás az íróasztalnak készül, sokára lehet alkalmazni, nem látnak belőle bevételt.

A nagyipar nagy része pedig nem magyar tulajdonban van, a külföldieknek nincs elég ösztönző, hogy itt fektessenek be a kutatásba.

MTV 1: ÜZLETI HÍRADÓ / 2006. február 23. 18:00

- Mv.: Stratégiai ágazattá kell minősíteni az innovációt, ez hangzott el a Magyar Innovációs Szövetség közgyűlésén. A tudósok szerint a gazdaság versenyképességének alapját Magyarországon kizárólag a szellemi tőke jelentheti.

- R.: Bizonyára sokan emlékeznek Rátai Danira, a Neumann János Középiskola diákjára, aki számítógépes találmányával elsősorú sikert ért el a fiatal tudósok olimpiáján tavaly májusban. A legtöbb magyar feltalálónak azonban nem adatik meg egy ilyen siker.

- Vizi E. Szilveszter, a Magyar Tudományos Akadémia elnöke: Sajnos még mindig nincs elegendő pénz kutatás-fejlesztésre, hiszen az elmúlt három évben fokozatosan csökkent a nemzeti jövedelemből erre jutó hányad.

- R.: Amíg 2002-ben a nemzeti össztermék 1.1%-át fordították kutatás-fejlesztésre, ma ez a pénz nem éri el a 0.9%-ot sem. Ez kevesebb mint a fele az uniós átlagnak.

- Pakucs János, a Magyar Innovációs Szövetség elnöke: Ha a versenyképességet nem az innovációra fogjuk fordítani, hanem az olcsóbb munkabérré, akkor csak a leszakadó országok táborába kerülhetünk.

- R.: A tudósok a költségvetési források mellett a magántőke egyre nagyobb részvételét szorgalmazzák a kutatások finanszírozásában. Az EU-ban a költségek egyharmadát az állam, kétharmadát a vállalkozások állják. Nálunk ez az arány éppen fordított.

INDEX / 2006. február 23.

HÍR: MISZ: nincs kormányzati tudományos politika

Magyarországon nem létezik kormányzati tudományos-innovációs politika, ami a gazdaság versenyképességének alapját jelenthetné – vélekedtek a szakem-

berek a Magyar Innovációs Szövetség (MISZ) közgyűlésén csütörtökön Budapesten. A magyar gazdaság versenyképessé válásához a kutatás-fejlesztést és az innovációt stratégiai ágazattá kell minősíteni – mondta Pakucs János, a MISZ elnöke beszédében. Hozzátette: ehhez elkötelezett kormányzati lépésekre és az ágazat központosított, minisztériumi szintű irányítására van szükség. Az elnök az elmúlt évben a kutatás-fejlesztés területén történt események közül kiemelte és „nemtelen vitának” nevezte az alap- és alkalmazott kutatások szétválasztására irányuló próbálkozásokat. Pakucs János a versenyképesség növelésének rossz értelmezését látja abban a kormányzati politikában, amely az kizárólag az élőmunka költségeinek csökkentését tűzi ki célul. Úgy vélekedett, hogy Magyarország ezen a téren nem veheti fel a versenyt a távolkeleti országokkal. Megjegyezte: a versenyképességi verseny élén álló országokra főleg a magas hozzáadott értékű munkák esetében nem az alacsony bérköltségek, hanem a magas bérszínvonal a jellemző. A nemzeti jövedelemből a kutatás-fejlesztésre fordított összegek 2002 óta folyamatosan csökkennek, a 2002-es 1,01 százalékról 2004-re 0,89 százalékra mérséklődtek – ismertette a KSH adatait az elnök. Kiemelte: az Innovációs Alapba a kormányzati hozzájárulási kötelezettség elhalasztása miatt 3,5 milliárd forinttal kevesebb jutott 2005-ben.

Vizi E. Szilveszter, a Magyar Tudományos Akadémia (MTA) elnöke beszédében úgy vélekedett, hogy Magyarországon sok olyan nézet került előtérbe, amely megkérdőjelezi a kutatás-fejlesztés fontosságát. Adatokat ismertetve az elnök elmondta: egészségtelen, hogy a kutatás-finanszírozásban 58 százalékos az állami és csupán 30,7 százalékos a vállalkozói szféra részesedése. Az egy főre jutó ráfordítások tekintetében pedig Ausztria, Csehország és Finnország is Magyarország előtt áll. A kormányzati oktatáspolitikát hibájának vélte a természettudományi és műszaki diplomával rendelkezők, és a tudósok alacsony számát. Nem a gazdaság és a tudomány szempontjából fontos szakokon képeznek hallgatókat – jegyezte meg. Parragh László, a Magyar Kereskedelmi és Iparkamara (MKIK) elnöke szerint a vállalkozók az átlátható és rugalmas pályázati rendszert és a kormányzati politikát hiányolják. Vélekedése szerint a kkv-k a „túlélésért küzdenek”, míg a termelés jelentős része külföldi vállalatok kezében van, amelyek azonban a kutatás-fejlesztést nem hozzák Magyarországra. Az elnök szerint az ágazat fejlődéséhez a vállalkozói szféra nagyarányú szerepvállalására van szükség, és arra, hogy az Innovációs Alap 75 százaléka gazdasági társaságokon keresztül jusson az intézményekhez.

Magyar Rádió Online / 2006. február 23.

„Legyen stratégiai ágazat a kutatás - fejlesztés”

Stratégiai ágazattá kell tenni Magyarországon a kutatás-fejlesztést - hangzott el a Magyar Innovációs Szövetség közgyűlésén.

A Tudományos Akadémia elnöke szerint kevés műszaki szakembert képeznek a felsőoktatásban, és a cégek is keveset költenek kutatás-fejlesztésre. Az Iparkamara elnöke azt mondja, hogy azért, mert nincs elég pénzük, illetve mert külföldi tulajdonban vannak.

A kutatás-fejlesztésre költött pénz Magyarországon 2002 óta folyamatosan csökken, a nemzeti össztermék arányában 1,1 százalékról 0,8 százalékra esett vissza 2004 végére – hozta az adatokat az Innovációs Szövetség elnöke. Pakucs János szerint az idei kilátások sem jobbak.

Egy tavaly elfogadott törvénymódosítás következtében 3 és fél milliárddal kisebb összeg kerül az innovációs alapba, mint amennyi a vállalatok befizetése alapján járna, ugyanis a járulék nagyobb arányú visszaosztását a kormány elhalasztotta 2007-re. Nem ért egyet azokkal, akik szerint a versenyképesség az élőlomka-terhek csökkentésével növelhető elsősorban, mert a Távol-Kelettel az olcsó munkaerőt illetően úgysem versenyezhetünk. Magyarországnak a kutatás-fejlesztést kell stratégiai ágazattá tennie.

Vizi E. Szilveszter, a Tudományos Akadémia elnöke szerint Magyarországon nincs egységes tudománypolitika. Elutasítja azokat a véleményeket, hogy túl sok pénz jut arányaiban az alapkutatásra és kevés az alkalmazott kutatásra. Mint mondta, a kettőt nem lehet elválasztani.

Problémának tartja ugyanakkor, hogy a cégek keveset költenek kutatás-fejlesztésre, továbbá, hogy Magyarországon az egyetemek túl sok filozófiai, társadalomtudományi doktort képeznek és kevés műszaki szakembert, mérnököt. Az ország tudományos eredményei nagyon jók a világban, de ezek alkalmazása nem megfelelő. Előrelépésnek tartja ugyanakkor az innovációs törvény megszületését, és az innovációs bevezetését.

Felhívta a figyelmet arra, hogy ha lesznek megszorítások a közeljövőben, azt nem szabad a kutatás-fejlesztésben végrehajtani, mert az az ország sikeres jövőjét veszélyezteti.

A cégek nevében Parragh László, a Kereskedelmi és Ipar Kamara elnöke azt mondta: a vállalatok azért nem költenek eleget kutatás-fejlesztésre, mert nincs

pénzüket, másrészt nem tartják átláthatónak a pályázatokat, illetve úgy érzik, sok kutatás az íróasztalnak készül, sokára lehet alkalmazni, nem látnak belőle bevételt.

A nagyipar nagy része pedig nem magyar tulajdonban van, a külföldieknek nincs elég ösztönző, hogy itt fektessenek be a kutatásba.

Gazdasági Rádió / 2006. február 24.

Egyre kevesebb pénz jut innovációra

Közgyűlést tartott a Magyar Innovációs Szövetség, ahol a kutatók elmondták: véleményük szerint Magyarországon nem létezik kormányzati tudományos-innovációs politika, ami a gazdaság versenyképességének alapját jelenthetné. Innovációra és a kutatás-fejlesztésre egyre kevesebb pénz jut Magyarországon, holott ezek volnának az ország kitörési pontjai – hangzott el a közgyűlésen. László Veronika összeállítása.

FigyelőNet, MTI-Eco / 2006. március 1.

Minisztert szeretne a kutatás-fejlesztés irányítására a MISZ

A Magyar Innovációs Szövetség (MISZ) álláspontja szerint a tudomány, a felsőoktatás és a kutatás-fejlesztés olyan stratégiai ágazat, amelynek irányítását, finanszírozását miniszter irányításával lehet csak eredményesen biztosítani.

Állásfoglalásában a szövetség felhívja a figyelmet a kutatás-fejlesztés támogatási rendszerének fogyatékoságaira, és kiszámíthatatlannak minősíti a pénzügyi szabályozást, egyúttal jelzi: nem ért egyet a K+F pályázati rendszer jelenlegi gyakorlatával. A MISZ rámutat: az ország gazdasági növekedése és versenyképessége érdekében elengedhetetlen az innováció teljes folyamatának az eddiginél intenzívebb támogatása. A kutatás-fejlesztés intézményi hátterének – egyetemek, kutatóintézetek – alapellátását tervezhetően és olyan szinten kell meghatározni, hogy az infrastruktúra és a kutatói létszám alapján nemzetközileg is versenyképes lehessen. A kutatási témák koncentrációját, az intézmények együttműködését, a regionális felzárkózást pénzügyi eszközökkel is támogatni kell, elsősorban a műszaki természettudományok és az élettudományok területén – áll a közleményben.

A MISZ szerint a pályázati kiírásokat 1-2 éves időtávra tematikailag és összességüként tervezni, az adminisztrációs előírásokat egységesíteni kell, hogy ne

legyenek bonyolultabbak mint az EU K+F keretprogramok adminisztrációs szabályai. Az ehhez szükséges jogszabály-módosításokat haladéktalanul el kell végezni. A pályázatokat lebonyolító szervezetek számára biztosítani kell az infrastrukturális háttérrel a pályázatok, elszámolások elektronikus beadásához és követéséhez. Minden szakvéleménynek hozzáférhetőnek kell lennie az érintettek számára.

A MISZ véleménye szerint aggodalomra ad okot a műszaki és természet-tudományos oktatás háttérbe szorulása, ezért az általános iskolai, a középiskolai és az egyetemi képzés összehangolt átalakítása elengedhetetlen. A hallgatói normatívák rendezését és a felvételi kritériumok szigorítását javasolja a szövetség. Az állásfoglalásban a MISZ kéri a kormányt a magyarországi K+F irányítási és támogatási rendszerének tartós rendezésére, a számon kérhető és gazdasági hasznot hozó kutatások támogatásának növelésére.

www.mta.hu / 2006. március 1.

A Magyar Innovációs Szövetség közgyűlése

A Magyar Innovációs Szövetség 2006. február 23-án rendezett évi rendes közgyűlésén Vizi E. Szilveszter, az MTA elnöke előadást tartott a magyarországi alapkutatások helyzetéről, illetve ezek gazdaságban játszott szerepéről.

A magyar kormánynak nincs tudománypolitikája, keveset költ innovációra, képzési stratégiája pedig nincs összhangban a magyar gazdaság pillanatnyi szükségleteivel. A többi között ez hangzott el a Magyar Innovációs Szövetség évi rendes közgyűlésén, ahol a főttkári beszámolót követően A Magyar Tudományos Akadémia elnöke, Vizi E. Szilveszter „Lehet-e alkalmazott kutatás alapkutatás nélkül?” című előadásában arra hívta fel a figyelmet, hogy az elmúlt ötven évben az innovációs lánc igen nagy mértékben lerövidült, ezáltal egymástól gyakorlatilag elválaszthatatlanná vált alapkutatás és alkalmazott kutatás. A tudományos projektek megszületésétől azok eredményeinek hasznosulásáig ma már mindössze 3-4 év telik el, tehát jószerivel értelmezhetetlenek azok a vádak, amelyek szerint az alapkutatásokra aránytalanul sok pénzt fordítunk az alkalmazott kutatások rovására. Ezzel kapcsolatban azt is megjegyezte, hogy a kutatás-fejlesztésre szánt pénz Magyarországon 2002 óta folyamatosan csökken: és bár a költségvetési ráfordítás arányaiban nem kirívóan alacsony Európa más országaihoz képest, a magánszektor innovációs tevékenysége messze elmarad nemcsak a régi, hanem az új EU-tagok gyakorlatától is. Az akadémia elnöke részletesen kitért az európai szabadalmi gyakorlat tarthatatlanságára is: mint kifejtette, a „szürke periódus” negligálása

behozhatatlan hátrányba kényszeríti az európai kutatókat az amerikai és a japán tudósokkal szemben.

A magánszektor elégtelen innovációs hajlandóságára Parragh László, a Magyar Kereskedelmi és Iparkamara elnöke is utalt hangsúlyozva, hogy ez egyrészt a vállalati szektor csekély tőkeerejének, másrészt szemléletbeli problémáknak a következménye. Mint mondta, megszületett a kamara széleskörű és részletes helyzetelemzésére, ez az interneten máris hozzáférhető. Ebből azt tartotta érdemesnek kiemelni, hogy amíg Magyarországon nem születik a szakmai fórumok számára is elfogadható innovációs politika, addig semmi okunk azt remélni, hogy a magyar K+F helyzete, ezáltal a gazdaság esélyei jobbra fordulnak. Parragh ezzel összefüggésben azt hangsúlyozta, hogy a kis- és középvállalkozások érdemi támogatására volna szükség, illetve arra, hogy a magyar gazdaságot pillanatnyilag uraló multinacionális cégek érdekeltté váljanak abban, hogy kutatás-fejlesztésüket Magyarországra telepítsék.

Szerkesztő: dr. Antos László, ügyvezető igazgató

Felelős kiadó: dr. Pakucs János, elnök

Kiadta: Magyar Innovációs Szövetség

Grafikai tervezés: Visualia Design Stúdió

Nyomda: Dunaprint Budapest

Fotók: Ludányi Ferenc, Nánási László

